

D. K. L. B.

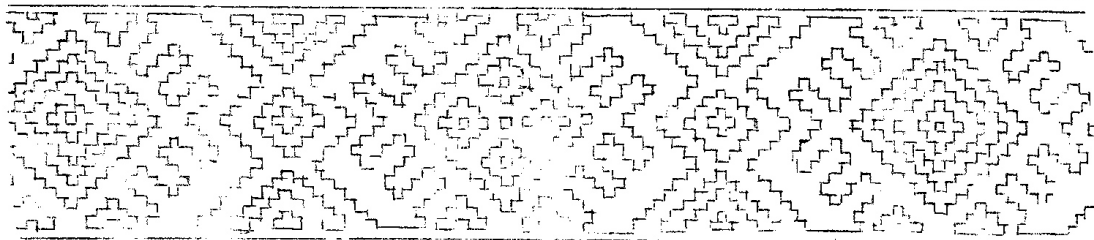
INFORMĂCIUNAS

S I L E T E N S

Nº 3

M A R T S

1952

K A L P Ā K I Ē Š Ū Ā T C E R E S K O N C E R T B A L L I
rīko D.K.L.B. 8. martā pl. 8:00 Losandželosā FABER'S
PARKVIEW MANOR /grand hall / 2200 W. 7th Str. - /pie
Alvarado ielas /, t.i: tanī pat ēkā, kur pag. g. septembrī
notika Universitātes gada svētki - tikai apakšējā stāvā.
Tālr. DU 3-3827.

S A R Ī K O J U M A N O R I S E.

ATCERES AKTS.

D.K.L.B. priekšnieka H.Brauķa atklāšanas runa.
Kalpakiešu Kapt. K.Krastiņa referāts par Pulkvedi O. Kalpaku
un viņa bataljona cīņām.

KONCERTS.

Nac. teātra aktrises Z. Skujiņas deklamācijas.
Koncerta programmu izpildīs sek. mākslinieki : V. Baravika,
St. Jansons, A. Poriņš un F. Veikins.

BALLE.

Deju muzīku spēlēs Prof. Lorenzo Ascona. deju orķestris.

Ēdieni un stipri dzērieni galdu klāšanai ņemami līdz, alus un
limonāde būs dabūjami uz vietas.
Rīkotāji lūdz galdināt iepriekš rezervēt pie V.Grundmanis jkdzes
pa tālruni RI 2-600 vai rakstīt uz 1636 Menlo Ave. L.A. 6,
līdz 7. martam.

Tā kā atceres akts sāksies precīzi pl. 8:00, sarīkojuma apmeklētāji
laipni lūgti galdu klāšanu izdarīt laikā no pl. 7:00 līdz 8:00.

Sarīkojuma izdevumu segšanai ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem
sākot ar \$ 1.50 no personas. Studentiem, skolniekiem un ne-
strādājošiem ziedojumi iespējamību robežās.
Atlikums par labu A.L.A. aprūpes daļai.

D.K.L.B.

N. B. SPECIĀLI IELŪCĀMI VAIRS NETIKS SŪTĪTI.

Latvijas Nacionālas Operas solista

ALFREDA PORIŅA

koncerts 5. aprīlī plkst. 8:30 vakarā

Losandželosā 1816 So. Figueroa, Patrioti Hall.
Koncertā piedalīsies arī amerikāņu izcilā operu un kocertu dziedātāja
MARIA CRITTENDEN; viņa dziedās dažas dziesmas arī latviski; pie klaviera
rēm NIKOLAJŠ KREIŠMANIS.

Programmas pirmā daļa - latviska, bet otrā daļā dzirdēsīm skaistākās
operu ārijas, operetu duetes un dziesmas.

Nepalaidīsim garām nedzirdētu šo izcilo koncertu! - Ieeja pret ziedo-
dojumiem sākot ar vienu dolāru.

Tautieši laipni lūgti pemt līdz amerikāņu draugus.

D.K.L.b. biedru pilnsapulce.

notiks 19. aprīlī plkst. 7:00 vakarā Internacionālā Institūta
telpās - 435 So. Boyle Ave.

Darba gaita:

1. Sapulces amata personu vēlēšanas.
2. Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšana.
3. Valdes un revīzijas komisijas ziņojums.
4. Biedru un iestāšanās naudas noteikšana.
5. Iestāšanās Amerikas Latviešu Apvienībā.

Pēc sapulces - dejas un groziņu vakars.

Piezīme - Biedri, kas vēl nav saņēmuši biedru kartes, to varēs izdarīt
pie ieejas pirms sapulces sākuma.

D.K.L. biedrības valde.

Losandželosas latv. ev-lut. draudzes vadība pašreiz enerģiski organizē un izveido latviskā gara draudzi, kā to ir savos baznīcas priekšrakstos noteicis mūsu mīlais archibīskaps T.Grīnbergs. Šis darbs nav viegls. Ta prasa daudz enerģijas. Bet neskatoties uz to, tomēr ir cilvēki, kas šo darbu labprāt dara. Pateicoties šiem darbiniekiem, mūsu divlūdēju pulciņš ir kļuvis par draudzi ar 230 draudzes locekļiem. Protams, šis draudzes locekļu skaits vēl nav pietiekams. lai mūsu draudze varētu pastāvēt sekmīgi savu darbu veikt un neiestigtu asimilācijā. Gadījumā, ja tas notiktu, tad tā būtu mūsu pašu, latviešu, vaina, jo tad mēs nebūtu bijuši pietiekami stipri un aktīvi savas draudzes atbalstīšanā. Tādēļ ikviens ev-lut. ticīgais latvietis un latviete ir mīļi aicināti iestāties draudzei par draudzes locekļiem un strādāt to darbu, kas tai kā patstāvīgai draudzei ir uzticēts.

Ir liela starpība starp gadījuma baznīcas apmeklētāju un draudzes locekli. Pakavēsimies pie jautājuma: "Ko nozīmē būt draudzes loceklim?"

Būt draudzes loceklim ev-lut. draudzē nozīmē daudz vairāk nekā būt pavisā un nejausā saskarē ar kādu organizētu baznīcas vienību.

Piederība draudzei pamatojas pārliecībā un ticībā, ka mūsu draudze, organizēta un slēgta kristīgā kopība ir ieslēgusies cīņā par Dieva valstības nākšanu tās piekritējos un nemainīgā Dieva valdīšanu mainīgajā pasaulē. Katrs draudzes loceklis ir uzmanīgs sargs Dieva žēlastībai, ko Viņš izlējis cilvēcē caur Jēzu Kristu.

Draudzes loceklis pāri pasaulīgai iznīcībai nostāda nemiernīgo dvēseli kas katram baznīcas piederīgam ir jāiznes mūžībā pie Radītāja.

Piederība draudzei ir noteikta iezīme cilvēka ticības dzīvei un personīgai saskarsmei ar Krustā sesto Pestītāju. Tā ir nodošanās un palaušanās Dievam. Kļūstot par draudzes locekli, cilvēks satver stipru vairogu cīņā pret grēku, nepilnībām, ciešanām un dzīves grūtībām. Ar šo vairogu cilvēks aizsargā savu dvēseli, kas tam ir dota kā augstākā vērtība. Draudzes loceklis apzinās Jēzus norādījumu: "Ko tas cilvēkam palīdz, kad tas iemantos visu pasauli, bet tam zūd dvēsele?" -Mat. 16,26 Draudzē sastāvēt, vispirām kārtām, nozīmē glābt savu dvēseli, to turēt mūžīgās gaismas un dzīvības staros.

Ko nosaka piederība draudzei? Piederība draudzei nosaka ikvienam draudzes loceklim septiņas svarīgas un dzīvē izšķirīgas patiesības.

Pirmkārt, būt ciešā nepārtrauktā saskarē ar Dievu, apmeklēt bieži diekalpojumu, jo reģe un pavisā piedalīšanās draudzes diekalpojumos dvēselei nedod dievisko svētību un garīgu stiprumu.

Otrkārt, apzināties savu nespēku un grēcīgumu, nākt pie Svētā vakarcēdiena, mazgāt un stiprināt savu iekšējo cilvēku grēku nošēlā un Svētā vakarcēdiena svētībā. Tas ir kristīgā cilvēka spēks.

Treškārt, apzināties, ka ziedoties Dieva valstības darbam, ir tik svarīgi kā Dievu lūgt un, ka ar lūgšanām pavadītās un ticīgām sirdīm dotās dāvanas un nodevas ir stipri akmēni Dieva celtni šinī pasaulē.

Ceturtkārt, čakli un svēti pildīt no Dieva uzticētos pienākumus draudzē, mājā, ģimenē, bez tam rūpēties, lai arī bērni un jaunieši cienītu un paturētu savu tautību.

Piektkārt, dzīvot šķīsti un svēti, kā to prasa pats Dievs no ikviena kristīga cilvēka.

Sestkārt, lūgt Dievu nevien par sevi, bet arī par savu ģimeni, tautu, valsti un visiem cilvēkiem, kā to prasa Jēzus Kristus Dieva valstības nostiprināšanai zemes virsū. Arī laikmets, kurā pašreiz dzīvojam, prasa šādus lūdzējus.

Septītkārt, apzināties to, ka piederība draudzei latvietim nozīmē saglabāt savu valodu, kultūru, paražumus un tautas dzīvo un tikumisko spēku.

Svešumā nevar nekur citur tik labi, kā tieši draudzes reliģiskā un sociālā dzīvē turpīnāties mūsu neatkarība un pašvaldība. Draudzes pārvaldē aug arī tautas darbinieki, kas darbojas tautas vidē un iepazīstās kā ar vecās, tā jaunās pasaules raksturu, vajadzībām, bēdām un priekiem, un tāpēc var būt palīdzīgi latviskās sirds, kā nākotnes ķīlas saglabāšanā.

Lūk, šī iemesla dēļ vien, katram latvietim ir nepieciešami būt draudzes loceklim.

Ar to īsumā esam ieskatījušies pienākumos un svētībā, ko prasa un dod piederība draudzei.

Jā, bez kristīgā kopības gara pasaulei nenāks jauns laikmets, mēs nevaram glābt sevi, savu tautu un tēvzemi. Tāpēc lai piederība draudzei ir katra cilvēka svētākais pienākums.

DIEVKALPOJUMI.

Losandželosas latv. ev-lut. draudze Lieldienas dievkalpojums 13.aprīlī plkst. 1:30 Trisvienības baznīcā / 746 W 18th Str./
Dievkalpojums ar dievgaldu.
Dievkalpojumā piedalīsies arī mākslinieki.

San Diego Ciošanu laika dievkalpojums ar dievgaldu 6.aprīlī plkst. 2: Grace baznīcā / Park un Lincoln Blvd./

Losandželosas latv. ev-lut. draudzes padomes paziņojums.

Draudzes locekļi kuplā skaitā atsaukušies uz padomes aicinājumu draudzes nodokļu lietā. Līdz šim paziņojumus par nodokļu maksāšanu piesūtijuši jau 94 draudzes locekļi, maksājot mēnesī kopsummā \$112.25, pie kam atsevišķie nodokļu maksātāji uzņēmušies maksāt no \$0.75 - \$5.00 mēnesī. Pēc padomes lēmuma nodokļu maksāšana iesākās ar aprīļa mēnesi, un tiem draudzes locekļiem, kas to jau maksājuši par marta mēnesi, iemaksātā summa tiks pārskaitīta uz aprīļa mēnesi.

Lai gan paziņojumu iesūtīšana bija nolikta līdz 15.martam, draudzes locekļi, kuri kautkādu apstākļu dēļ to nav paspējuši izdarīt, tiek lūgti iesūtīšanu pasteidzināt.

Draudzes locekļu kopsapulce notiks 27.aprīlī draudzes telpās pēc dievkalpojuma. Darba kārtību paziņos nākošā biļetenā.

Draudzes priekšnieks J. Kornets.

ATMIŅAS PAR D.K.L. BIEDRĪBAS PAPILDSKOLAS TAPŠANU.

/Turpinājums/.

Pirmais mācību gads pagāja skolas izveidošanas darbā, ņemot vērā A. izglītības un skolu daļas norādījumus, kā arī pašu bērnu vecāku ierosinājumus. Tagad skolas darbs uzskatams par samērā nostabilizētu ar ļoti labu skolotāju sastāvu.

Bija pabeigta jautājums, vai tad latviešu papildskola ir attaisnojama uz viņu liktās cerības, vai bērni ir pietiekami guvuši zināšanas par tēmi, kurā, ja ne viņiem pašiem, tad viņu vecākiem ir bijis šūpulis kā vai viņi ir mācījušies lasīt grāmatas, kurās veldzē mūsu izslāpušo latviešu dvēseli? Vai mūsu bērni var iegrimt latviešu grāmatas burvībā kas liek mums gara acīm skatīt latviešu tautas dzīvi un darbu kādā dziļā zemes pagastā vai pilsētā?

Man jāsaka - jā!

Bērnos, kas vēl spēj brīvi lasīt savā tēvu valodā, latviešu papildskolas nodinājusi interesi par Latvijas vēsturi, ģeogrāfiju un visu latvisko. Tas ir liels sasniegums.

Man bijusi izdevība vērot divus mūsu papildskolas skolniekus, kurus jau pirmajā mācību gadā es manīju skolas pozitīvo ietekmi.

Man ir palicis spilgti atmiņā, ka mans Jānis, kuram aiz muguras tika piecas vasaras, kādreiz, atbraucis mājās no latviešu skolas, domīgi grābījis savu "cowboy'a" pistoli un saka: "Papu, es vairs negribu spēlēt "cowboy'us", es gribu spēlēt latviešus..."

Man bija viņam jāstāsta kāds izskatījās senlatviešu karotājs un kādā veidā darbus veicis Lāčplēsis.

Vai tas nebija latviešu papildskolas iespaids?

Bija arī kāda vēla svētdienas pēcpusdiens, kad mana meita Līga, kas kādreiz vecāka nekā viņas brālis Jānis, sauc mani savā istabā un, pie Latvijas kartes stāvēt, priecīgi saka: "Papu, es atradu uz kartes "Lāčplēsis" tās taču ir tās mājas, kur Tu, mazs būdams, spēlējies?" -

Man bija jāuzzīnē ēku novietnes plāns, upe, mežs, tīrumi un dzīvotāja mājas istabu sadalījums un jāstāsta sīki, sīki...

Es stāstīju par Viņas upi, kurās dziļrajā ūdenī ziedēja tik skaista ūdens rozes, ka nekur citur, par mežu aiz rījas, kurš bija izklāts ar līzu un mīkstu sūnu paklāju, ka pēc lietus staigājot, kailās kājas ieņima tanī līdz potītēm.

Es stāstīju, ka nekur citur tā nesmaržo ziedošais jasmīnu krūms, kā r
vecās mātes istabas loga vasaras vakarā, ka nekur nezied tik balti iēvu
ceri, kā aiz Lapiņu pirts upmalā.

Un stāstot es maniēju, ka man trīs balss. -

Bija gan kāds cilvēks, kas prastu labāk stāstīt - tā bija vecā māte,
bet viņa palika Lapiņās.

Vai tā nebija latviešu skola, kas aizveda mūs pa atmiņu tekām uz to
saulaino pagalmu, kur pavadīju savu bērnību?

Tagad skolas dienās bieži stāvu pie baznīcas un vāroju, kā mātes ved
savus bērnus uz latviešu skolu. Es redzu vāpās lielu līdzību ar tām
latviešu mātēm, kas pirms daudzām gadiem veda pie rokas pirmdienas rītā
savu dēlu vai meitu uz pagasta vai draudzes skolu. Atnākušas nājšās, viņi
gāja darba solī no tumsas līdz tumsai. Domāju, kā tad nevarēja dzirdēt
nopūtas par tālo un sliktu ceļu vai auksto laiku, jo tas taču bija ceļš
uz skolu. Vai tagad, kad mēs varam savus bērnus aizvizināt uz latviešu
skolu savā automobili, nākstā autobusā, vai ielu dzelzceļā, drīkstam vai
dēt par tālumu, satiksmes grūtībām un darba nogurumu?

Mūsu senči, pat klausās iedami, paspēja izvadīt savus bērnus skolā.
Ja tagad kāds no mums sūrojās, tad tas, man šķiet, mūsos nav piedzimis,
bet gan pielīpis svešu zemju barakās vai apartamentos.

Neaizmirstiet, bērnu vecāki, ka šodien, tāpat kā pirms paaudzēm,
latviešu skola ir tā, kas veido garīgi stipru un nacionāli noskaņotu
jaunatni. Nekad neaizmirsīsim savus pienākumus, sevišķi svešā vidē.

Agr. Helmūts Braukis.

L O S A N D Ž E L O S A.

Mākslinieces Lidijas Ventas koncerts - Negaidītā apciemojumā L.Venta
iepriecināja Losandželosas latviešus ar jo kuplu programmu koncertā, ko
steigīgi bija sarīkojusi D.K.L.b. valde Internacionālā Institūta telpās
1. martā. Ar gandarījumu mēs noklausījāmies Graubiņa - Es dziedāšu par
tevi tēvu zeme, E.Dārzīņa - Rezignāciju, A.Kalniņa - Brīnos es un Plāveje
dziesma, J.Medņa - Eā ietu, V.Dobrovoļska - Ziedoņa dienu, 3 Brāmsa un
2 Čaikovska kompozīcijas, 2 Manonas ārijas un daudzas tautas dziesmas.
Sveštautliešu komponistus mēs dzirdējām visās 3 oriģināl valodās. Par to
un par teicamo izpildījumu jo pārsteigtas bija Intern. Institūta vadī-
tājas un izdevica nožēlu, ka koncerts nav darīts zināms arī amerikāņu
publikai. Tā nu šoreiz laika trūkuma dēļ nebija iespējams.

Kalpaka pieminēšanas dievkalpojumā Trisvienības baznīcā 2.martā Losandželosā
latviešu evāngēl. draudze pieminēja Kalpaku un visus par tēvijas brīvību
kritušos varoņus. Dievkalpojumu vadīja māc. Grietens un to kuplināja
mākslinieces : V.Barvika /Urģeles/, dziedātājas L.Venta un C.Reichenaws,
ka arī M.Rowel-Sarīņa ar melodeklamāciju "Dārgās ņas". Losandželosas
evāngēl. draudzes dievkalpojumu apmeklētāji Trisvienības baznīcā / 746 W
13th Str/ parasti ir patīkami pārsteigti gan ar vietējo gan viesu -
mākslinieku vērtīgiem priekšnesumiem, par ko rūpējas draudzes mācītāj
A.Grietens.

Kalpakiēšu pieminēšanas koncerta un balle ar karoga pasniegšanu D.K.L.biedrī
tradīcijas vispār ir katra sociāla veidojuma, t.t. arī tautas stiprāk
balsto. Sevišķi nozīmīgas un spēcīgas tās ir, ja tās tiešā secība pārnes
no paaudzes uz paaudzi, no vecākiem uz bērniem. Šādu tradīciju jo spožu
manifestāciju piedzīvoja D.K. latvieši 8. marta Kalpakiēšu pieminē sarī
kojumā Losandželosā.

Svinīgi tērpto un kuplo viesu pulku uzrunājot, svinības atklāja D.K.I
biedrības priekšnieks Agr.H.Braukis. Pēc tam zālē ienesa Korporāciju kop
lāvēti un Braukis kundzes pagatavoto Latvijai karogu, ko seniora
prof. Radetars kundze nodod biedrības priekšniekam. Pēdējais, pateikdami
lielisku tēvību, ka šo karogu kāds no viņa pēctečiem amatā reiz aizvedīs u
Rīgu un pievienos karogu nožan, kas tur saplūdis no visām pasaules malām.
Biedrības priekšnieks nolasa dāvinātāju vārdus. Dāvinātājas ir : Barona,
Brauga, Brūnālda, Grietena, Kerseja, Kleinberga, Muzikanta, Raistera,
Saprauska, Tasa, Tinša un Žagara kundzes. Dāvinājumu nostāda blakus ASV
zvaigžņotam karogam un mākslinieks F.Veikins nodzied "Karoga dziesmu".

Kalpakiētis Kpt. K.Krastīņš, kas kalpakiēšu cīņās piedalījies Cēsu
Rotas sastāvā, nolasa referātu par Plkv. O.Kalpaku, viņa bataljona organi
zēšanas gaitām; cīņām un plkv. Kalpaka traģisko nāvi; piemin arī bataljor

parveidosanos par brigadi. Gen., toreiz. apt. Baloža vadībā un cīņas laikā Rīgas iepaņšanai.

Tad uz estrādes kāpj brašs ASV formā tērpts karavīrs - kalpakieša Pulkveža Skujiņa dēls Jānis. Uz savu ASV kara slimnīcās gūto novērojumu pamata viņš liecina, ka pusi no Korejā ievainoto karavīru dzīvībām ir izjams glābt ar asiņu pārlišanu un uzaicina tautiešus ziedot šim cēlam nolūkam arī savas asinis, it sevišķi tapēc, ka starp ievainotiem ir arī latvieši. Šim aicinājumam tautieši seko jo kuplā skaitā un balles laikā sastādās jo garš brīvprātīgo asiņu ziedotāju saraksts, kas vēl netiek noslēgts. Pašu akcijas izpildīšanu noorganizēs D.K.L.biedrības valde, vērt uz to arī vietejās amerikāņu preses un sabiedrības uzmanību.

Sarīkojuma svinīgais ievadījums noslēdzās ar kalpakieša Plkv. Skujiņa kundzes meistarīgi nodeklamēto Raiņa "Uguns un nakts" prologu.

Pēc īsa starpbrīža, izpildot jo kuplu programmu, izjustus priekšnesu sniedza vietējie mākslinieki: St.Jansons, A.Poriņš un F.Veikins. Visus priekšnesumus uz klavierēm pavada māksliniece V.Ārvika. Z.Skujiņa nodeklamē vēl monologu "Spīdola Lāčplēsim".

Priekšnesumus ar siltu atsaucību uzņēma klātesošie. Protams, tie ļoti nožāloja, ka nedzirdeja arī tēvzemes balvas laureātu A.Kaktiņu, ko kopš dažiem mēnešiem varam atkal pieskaitīt vietējiem māksliniekiem un kas šo kojomu bija pagodinājis ar savu klātbūti..

Tikai vēlā rīta stundā tautieši, negribot palēmām izklīda, ikkatrs aiznesot sev līdz dzīlos pārdzīvojumus gūtos ierosinājumus kā neaizmirstamu piemiņu.

TAUTĪETES UN TAUTIEŠI!

Ja kautkur notiek cīņa pret komunismu un ja vēl šinī cīņā nem dalību latviešu karavīrs, tad tā ir arī mūsu lieta, un šī cīņa ir jāatbalsta. Pāriesim no vārdiem uz darbiem un ziedosim asinis cīnītājiem Korejā, atceroties, ka mūsu nodotās asinis var izglābt dzīvību arī ievainotiem latviešu karavīriem.

D.K.L.b. valde būtu priecīga, ja būtu sevišķi liels skaits šo nacionāli noskaņoto tautiešu, kas ierakstītu savu vārdu asiņu ziedotāju sarakstā, tādējādi apliecinot, ka latvietis - trimdinieks, vecs vai jauns, ir cīnītājs pret mūsu nāvīgāko ienaidnieku - komunismu.

Vēl minētais saraksts nav noslēgts un ikvienam vēl iespējams pievieno savu vārdu māksl. A.Poriņa koncerta laikā š.g. 5.aprīlī Patriotik Hall telpās. Pēc tam saraksts tiks slēgts. Šo akciju D.K.L.b. valde darīs zināmu atklātībai kā demonstrāciju pret komunismu.

VAI ASIŅU DOŠANA IR KAITĪGA DEVĒJAM?

Asiņu došana var būt kaitīga, ja donors ir mazasinīgs, it sevišķi ja pastāv asiņu radītāju orgānu, t.i. kaula smadzeņu vājums. Tāpēc pirms asiņu ņemšanas Sarkanā Krusta laboranti katrreiz noskaidro, vai kandidātam donoram ir pietiekami daudz sarkanā asins ķermenīšu, t.s. eritrocītu. Par normu uzskata ap 5 miljoni kubikmilimetrā vīriešiem un 4 1/2 miljoni sievietēm. Jānoteic arī vai sarkanie asins ķermenīši satur pietiekami daudz vērtīgas sarkanās vielas - hemoglobīna. Ja kandidatam nav normāla eritrocītu skaita, vai ja tie ir bāli, nesatur parasto hemoglobīna daudzumu, tad tādus anemiskus - mazasinīgos par devējiem nepieņem, ja arī viņi to gribētu un prasītu.

Cilvēkam, kas nav anemisks, asiņu došana nav kaitīga, bet taisni otrādi stimulē organismu stiprākai eritrocītu un plazmas produkcijai. Mūsu ķermenis satur ap 5 litru asiņu un šis "šķidrās orgāns" ir tikpat svarīgs kā smadzenes, nieres vai sirds ar to starpību, ka asinis nav pastāvīgi minētie "cietie orgāni", bet visu laiku iet bojā un atkal atjaunojas. Aprēķināts, ka katru dienu mēs zaudējam ap 25 gramu hemoglobīna ar bojā gājušiem eritrocītiem, kas atbilst 10 miljoni eritrocītu izšķīšanai katr sekundē. Viņu dzimšanas vieta ir kaula smadzenes, kur viņi nogatavojas tad pāriet asiņu strāvē. Eritrocītu mužs ir apm. 50 dienas, kurā laikā viņi nepartraukti riņķo asinsvados un kapilaros, pamazām novecojoties. Vēci, nolietoti eritrocīti aiziet uz t.s. asiņu kapsētu, kas tos salasa un noārda. Cilvēku vairumam pastāv labi balansēts līdzsvars starp sarkano ķermenīšu ražošanu kaulu smadzenēs un noārdīšanu liesā. Pierādīts, ka mūsu asiņu daudzumu došana stimulē kaulu smadzenes ātrākai eritrocītu ražošanai, tā ka katram veselīgam individam pēc nedaudz dienām asiņu sastāvs ir atkal tas pats vai pat labāks nekā pirms došanas.

Tas pats sakāms arī par otru ne mazāk svarīgu asiņu sastāvdaļu, proti, iedzeltēnu šķidrums, kurā ķermenīši peld. Plazmas svarīgās olbaltumi - globulīni un albumīni reģenerējas ļoti ātri, nākot galvenam kaitam no aknām.

Bez šaubām, lai asiņu reģenerācija varētu norisināties ātri, nepieciešamas būvvielas, t.i. laba barība. Šai ziņā vissvarīgākas ir olbaltumu vielas, ko mēs dabūjam no lietas gaļas, olām, piena, biezpiena, zirņiem un pupām. Šīs pašas barības vielas satur arī daudz dzelzs, ar ko bagāta arī pilngraudu maize, zaļie salāti, aprikosi. Dzelzs nepieciešams hemoglobīna uzbūvei. Ta kā mēs nevaram sūdzēties par daudzpusīgas barības trūkumu šai Dieva svetlajā zemē, tad normālai asiņu reģenerācijai pēc došanas parasti nekādas zāles nav vajadzīgas.

Ja mūsu augstsirdīgie asiņu devēji grib papildināt savus dzelzs krājumus ar medicīniskiem preparātiem, viņi tos varētu dabūt pie manis garšīgu graudīņu veidā, kurus es labprāt izsniegšu bez maksas 1052 W 6th Str. Losandželosā - pirmdienās, ceturtdienās no 10 - 12, Trešdienās 10 - 5, un sestdienās no 3 - 5.

Dr.med. Pēteris Wegers.

Losandželosas latviešu ev-lut. draudzes padomes un dāmu komitejas

svinīga ieviešana amatā. notika 24.febr. Trīsvienības baznīcā. Svinīgo dievkalpojumu vadēja māc. A.Grietēns. Svētrunu teiwa un draudzes amata vīru pienākumus raksturoja māc. A.Galiņš, kurš šinī nolūkā bija mērojis tālo ceļu no Sietlas /Vašingtonas štata/ līdz Losandželosai, bet draudz locekļu pienākumus pret ievēlētiem pārstāvjiem atgādina māc. A.Grieter. Dievkalpojumu kuplināja mākslinieki V.Barvika, Prof. T.Fetlers un F.Veikins.

Draudzes padomē kā priekšsēdis un reizē draudzes priekšnieks ir inž. J.Kornets, viņa vietnieks A.Kerselis, sekretars pklv. Vittenbergs, kasiēris I.Dižgalvis; locekļi: Prof. A.Raisters, Dr. J.Nikans, Dr.J.Vācietis, Agr.H.Braukis, K.Irbe, Fr.Barviks un J.Blūms.

Dāmu komitejā: M.Barvika, Z.Grietena, A.Stumbre, E.Indriķe, I.Mellup, E.Meistare, B.Blūma, Z.Blūzmane un H.Vika, Z.ĀBELE, E.ZANDERSONE

Revīzijas komitejā: Dipl. tauts.V.Muzikants, E.Gernatovskis un A.Bergis.

Pēc dievkalpojuma draudzes telpās R.Hofmanis nolasīja referātu: "Kādāļ mums jālasa bībele?" Sekoja groziņu vakars.

Losandželosas igauņu rīkotajā Igaunijas 34 gadu neatkarības pieminas aktā 24.febr. kā viesi piedalījās arī pārējo Baltijas valstu pārstāvji. Svinības sākās ar ASV un Igaunijas himnu nodziedāšanu, kam sekoja divu mācītāju, pareizticīgā un luterāņa, kopēji noturēto aizlūgumu. Te jāpiezīmē, ka Igaunijas austrumus dzīvo arī pareizticīgie krievi un daži tūkstoši setusu, kas, būdami igauņu un krievu maisījums, arī ir pareizticīgi.

Īsu referātu nolasīja stud. Niluss, kurā tas rietumos paglābušos igauņu raksturoja kā sevišķu izlasi ar galveno uzdevumu liecināt par bolševiku varas darbiem okupētās valstīs un brīdināt rietumus par viņiem draudošām briesmām.

D.K.L. biedrības priekšnieks H.Braukis sveicināja no D.K. latviešiem un pasvītvoja trimdinieku pienākumu kopīgi cīnīties par savu tautu brīvību atgūšanu. Sveicienus no lietuvju preses izteica Starks, bet visējā lietuvju konsula Dr. Belska vārdā apsveica Lukšys.

Pēc deklamācijām, solo - un kopā, dziesmām igauņu biedrības priekšnieks B.Nurmsens paziņoja, ka ar to svinības beigušās.

Sarunās ar igauņu pārstāvjiem noskaidrojās, ka arī viņiem ir bijuši savi "vec-igauņi", 1905.g. emigrantu, kas līdz jauno trimdinieku atbraukšanai ticējuši bolševiku propogandai un Staļina paradīzei. Tagad, turpretim, komunisma ticīgo igauņu niecīga grupa eksistējot vēl tikai N.Y. Šo vārdu patiesību apliecināja kupli apmeklētais sarīkojums pie mazā jauno igauņu emigrantu skaita. Tāpat lietuvju konsuls Belskis Lietuvas neatkarības svinību laikā/16.febr./ apgalvoja, ka arī vairums "vec-lietuviešu" savus uzskatus jau esot mainījuši.

Bet kā ir ar mūsu "vec-latviešiem"?

/ turpinājums /.

Tagad vēl īsu brīdi pakavēsimies pie mūsu labākajiem sarunu biedriem, pie tiem klusajiem draugiem, kas stāsta visu, ko vien cilvēks savā valodā spēj teikt, kas atklāj visu, ko vien cilvēks grib zināt un iepazīt. Šie klusie, tuvie draugi ir grāmatas - mūsu gara gaismas avots. Kā reliģiskās un zinātniskās, tā stāstu, romānu un dzeju grāmatas ievēd mūs katrā savā pasaulē.

Reliģiskās grāmatas mums liek saprast, ka ir vēl kāda cita par cilvēka prātu augstāka vara, kas kārto cilvēku un tautu likteņus, māca, kādam jābūt cilvēkam un liek dzīvot pēc Kristus mācības.

Zinātniskās - palīdz izprast dabas noslēpumus, atrisina sarežģītas problēmas, ar kurām cilvēks pats vien bieži netiek galā.

Stāstu un romānu grāmatas - tās liek mums pārdzīvot daudzu cilvēku dzīves vairākus mūžus atpakaļ, rāda cilvēku dzīves ceļus un likteņus, reizē pamācot, kā jūdzīvo un no kādiem dzīves ceļiem jāvairās.

Dzejoļu grāmatas, trauslākās un smalkākās no visām grāmatām, liek mums kopā ar dzejnieku notēloto dziļi pārdzīvot, just sāpes un priecāties, padarot cilvēku dvēseli smalkāku, iejūtīgāku.

Mums, trindas ceļa gājējiem, kas svešas zemes staigājām, tēvu valodā rakstīta grāmata ir vislielākais dārgums - tā ir vienīgā, kas spēj aizvest mūs turp uz to zemi, ko par "laimes salu" saucam, kur tek Daugava līdotim krastiem, kur dzīvoja laimīga latviešu tauta.

Un Rasma Sināte saka: "To dzimteni, kuru ir uzcēlušī mūsu tautas rakstnieki savos darbos, to mums nevar atņemt neviena ļauna vara. Mēs lasām tās un redzam - tur atkal kalpa zēns iet pa ievu ziediem piebīrušu ceļu, tur bites dūc Straumēnu dārzos, tur balti balo Piebalga audekli, zib zilie Latvijas ezeri, tur jaunsaimnieks jaunu sev uzceļ māju, tur runā Kursas un Tirzas ļaudis, tur palo Lielupe, pa Daugavu aizslīd barka ar smaržīgu sienu. Zib Gauja un rāmi slīd Venta. Un zālē klusi smaržo kumelītes.

Uzšķir tautas dziesmas. Cik krāšņi atmiņdz tavas tēvu zemes novadi, Nāk bargi kungi, garas klausu gaitas. Un dvēseļu puteņi grižas pār tavu zemi. Tur Tīreļa purvā un Nāves salā gulst vīri. Ir asarām slācīts sāpju ceļš. Bet vienmēr rodas kāds Ziemeļis un kāda Irbe, kas jaunu dzīvi sāk. Sauc Latviju mazganītis, Lāčplēsis, Spīdola. Tad krāšņās dziesmās atskan tavas brīvās tēvu zemes vareņība. Un atkal, atkal tava tauta izmiesusi Dievu lūdz: Dievs, tava zeme deg... Uz cerību zemi vērsies acis, uz Latviju iet visas mūsu domas."

Jā, tā raksta Rasma Sināte, un mēs kā izslāpuši ceļinieki tveram latviešu grāmatu un lasam to atkal un atkal.

Latvietis mīl grāmatas, un nekas nevar noslāpēt mūsu ilgas pēc tām. Liekas, ka pats Dievs katram latvietim bez dzimtenes mīlestības, darba prieka un citiem tikumiem pūrā līdzī devis visu mūžu degošas ilgas pēc grāmatām, pēc zināšanām.

Bez grāmatām mums pasaule šķiet nedzīva un tukša. Grāmatas pastāsta visu, atklāj visu. Tās ir arī varens pieminekļis, jo pēc daudziem tūkstošiem gadu, tās stāstīs par mūsu laikiem, mūsu dzīvi un rādīs, kādā mēs esam bijuši. Caur grāmatām mūsu laiks ieaug tālajās nākotnes pasaulēs.

Bet kāpēc mēs tieši šodien runājam par grāmatām un kāpēc mēs to darām tik svinīgi un ar tādu pateicību un cieņu? - Tāpēc, ka dažas dienas atpakaļ bija 28. janvāris - diena, kad pirms 17 gadiem / 1935. gadā / mūsu dzimteni pāršalca mūsu prezidenta Kārla Ulmaņa Draudzīgais aicinājums - atcerēties savu dzimto pagastu, savu pirmo skolu, savu veco baznīcu un biedrību, dāvinot grāmatas, gleznas, mūzikas instrumentus un citus mācības līdzekļus, arī naudu. Prezidenta aicinājumam tautā bija liela atsaucība. Dažs tam sekoja, jūzdams pienākumu šādā veidā pateikties savai pirmajai zināšanai sniedzējai, citu to darīt pamudināja atmiņas par tām skaistajām bērnu dienām, kas tur pavadītas, mīļoties gaišām stundām ar tīri skunjiem mirkļiem, un notika brīnums - tukšie skolu bibliotekas plaukti pildījās ar vērtīgām grāmatām, kailās sienas greznojās skaistām gleznām un jauno, dāvināto instrumentu skaņas jau notālēm lievināja par možo, atdzīvināto gara dzīvi mūsu skolās. Piecu gadu laikā / no 1935. - 1940. g. / "Dr. aic." devis 1,675.419 grāmatu, 1400 gleznu, 170 klavieres, 416 radio aparātu un daudz citu mācības līdzekļu. Un kur tad vēl dažādās un daudzās citas mantas, pat viena skaista jauncelta skola ar visu iekārtu, kas uzcelta un iekārtota par saziēdoto naudu.

Tad pēc 5 gadiem bija uzskatāmi jāparāda tas mantu daudzums, ko "Dr. aic." bija ieplūdinājis Latvijas skolās un citās kultūras iestādēs, tad Izglītības ministrijas mākslinieks - gleznotājs, kam bija jāizstrādā attiecīgā diagramma to darīja tā: Lielā plakāta vienā malā rādīja Jelgavu, otrā - Rīgu, ko dabā šķir 40 km. Un viss šis garais ceļš noklāts 6 nepārtrauktām grāmatu rindām.

Mēs visi labi saprotam, ko šīs kultūras vērtības, kas savā lielumā izte-
cās minētajos skaitļos, deva Latvijas skolai, Latvijas kultūrai, tautai
valstij.

Tāpēc šodien godbijīgi un ar dziļu cieņu atcerēsimies to vīru, kas reiz
aicināja visu tautu šajā kopējā, nepiespiestā kultūras darbā, to vīru,
kas pielika visas pūles, lai realizētu Raiņa drāmā "Uguns un nakts"
Laika vāca latv. tautai pausto pareģojumu: "Bet kad arī pils būs at-
slēgta, vēl nebūs nobeigta Lāčplēša gaita, un sāksies skaistā cīņa bez
asinīm Spīdolas valstībā." Tas bija mūsu prezidents Kārlis Ulmanis, kas
izlietoja visus iespējamus līdzekļus mūsu kultūras dzīves uzplaukuma
veicināšanai, sevišķu vērību veltot tautas nacionālajai kultūrai
kāds mūsu rakstnieks, gribēdams attēlot "Dr. aic." panākumus, bija atrad
attiecīgu atveidu skaistajā Skalbes pasākā par Zelta ābeli. Tur māte ied
bāra bērnam sēkliņu no Aizsaules dārza. Šī sēkliņa gan iekrīt sniega ku-
penā, bet tās teiksmainie dzīvības spēki liek notikt brīnumam: tur uz-
aug zelta ābele un tās zari pilni neskaitāmām zelta ābolu virtenēm. Un
sniega kupena izkūst zelta ābeles tuvumā, - zaļa zālīte dīgst, un bāra
bērns zelta ābeles ēnā var sapņot visskaistākos sapņus, kas nu sāk pār-
vērsties īstenībā. Tā "Dr. aic.", kā Aizsaules dārza sēkla, lika uzdīg
kupelājam tautas atsaucības kokam, kas savus augļus bagātīgi deva skolām
un kultūras iestādēm.

Un tā vēl šodien "Dr. aic." sauc par Zelta ābeli, kas pat bārgākajā ziem
kārtēji, kas bija janvāris mūsu dzimtenē, nes bagātīgus augļus.
Tas, ka šī cēlā ideja un šis aicinājums iedzudināja sirdis un atrada tik
dziļu atbalsi, bija labākais pierādījums, ka latviešu tauta nav bijusi i-
grīnusi tikai kailā materiālismā un pašlabuma meklēšanā, bet pilnīgi iz-
pratusi kultūras un gara spēka nozīmi savas nākotnes veidošanā. Tā bija
skaista un nepiedzīvota tautas vienība un kopdarbības izpausme.
Bet bagātus augļus latvju Zelta ābele nesa savai tautai tikai savā zemē,
kad tā dzīvoja brīvu dzīvi, kad svešas kājas sāka mīdīt mūsu zemi, tad
nokalta Zelta ābele.

Kultūras fonda darbinieki gan vēl līdz pēdējai iespējai - 1940.g. 17. jū-
nījināja izsūtīt skolas grāmatu kalnus, bet daudzas tomēr palika pagrabs
Okupācijas varām šīs grāmatas nederēja. Tās bija jāiznīcina, tāpat arī
tās, kas bija skolās un bibliotēku plauktos, jo tās pauda brīvo latvju
domas.

Šodien mūsu tauta ir izkaisīta visās pasaules malās, iznīcinātas mūsu
materiālās un daļa garīgo vērtību, daļa dzimtenes skolu sagrautas, dažā-
tur mēcās palikušie mūsu tautas bērni svešas un latviešu tautai nepieņē-
mamas mācības, šo skolu sienas tagad klāj to cilvēku attēli, aziātiskie
viepļi, kas mūsu tautai likāsī dzert bagātīgi pildīto asīnu un asaru kau-
su, sērtos ir sadedzinātas grāmatas, kurās mūsu zinātnieki un dzejnieki
snieguši to labāko, skaistāko un vērtīgāko, ko latviešu tauta savā laikā
radījusi. Bet vai viss ir zudis? - Nē. Kaut mēs esam nāvēti, sūtīti iznī-
gības laukos, pazemoti, tomēr tautas dzīvo garā nekas nav spējis nokaut.
Šodien atkal mūsu zinātnieki un dzejnieki, kur vien to apstākļi atļauj,
cenšas vākt kopā un restaurēt bijušās vērtības un radīt jaunas. Savos
darbos tie atdzīvina tautas pagātni, pauž mūsu tautas varoņgaru un ticī-
gākotnēi. Tā kvēle, kas mūsu gara darbiniekiem - mūsu rakstniekiem dod
dziļu radītājam darbam, nav apdzisusi, iekšējais spēks nav izsīcis un de-
dāba, apvīt latviešu gara daili ar nevīstošu mūžības mirzumu, nav izgo-
sies.

Būsim no sirds pateivīgi mūsu radošajiem gariem - mūsu rakstniekiem un
visiem tiem gara darbiniekiem, kas cenšas mūsu kultūras vērtības saglabāt
arī tagad un radīt jaunas. Atkal jaunas, vērtīgas grāmatas atradušas ceļ-
nie mums, Zelta ābele atkal dzen kaut nelielu, bet zaļu, spēcīgu un ku-
baru.

Un spēcīgi, dziļi patiesi skan Rasmus Sinātes raksta "Zelta ābeles gaita"
pēdējās rindas: "Latvijā 23. janvāris bija grāmatu diena, kas sauca un
mudināja pirkt grāmatu sev, pirkt un dāvināt tai savai skolai, draugam,
vāzīnai. Tās grāmatas, kas toreiz pirktas, un ir sadegušas kā viss tavā
zemē. Bet zelta ābele neatstāj bāra bērnu.
Pērc šodien jaunas grāmatas, pērc sev, savam bērnam un dāvēni tai trimdā
skolai, kurā tavs bērns dzird latvisku vārdu.
Tik ilgi, kamēr tu un tavs bērns lasīs grāmatu latviešu mēlē, vēl dzīvos
sauta."

D.K.L.b. priekšniekam

H.Brauņa kungam.

Ar šo lūdzu uzskatīt mani par izstājušos no D.K.L.b. valdes locekļu skaita.

Tam par cēloni ir - kāda mana absolūti personīga lieta.

Ar patiesu cieņu O.Ūdris.

Losandželosā,
1952.g. 5. febr.

Arhitekta O.Ūara vietā D.K.L.b. valdē uzaicināts nākošais kandidāts Kārlis Kalējs, kas darbosies Kultūras un sarīkojumu sekcijā.

MŪSU SKOLAS BIBLIOTEKĀ PIEAUG.

D.K.L.b. papildskola ar sirsnīgu pateicību atzīmē, ka skolai dāvinātas vēl 9 latviešu grāmatas, kopvērtībā par \$13.30.

Grāmatu dāvinātāji un dāvinātās grāmatas:

1. V.Lieknis - J.Akurātera "Noveles",
A.Austrīņa "Puiškams",
K.Lesiņa "Janka mūzikants",
L.Bromfālda "Lieti nāk" I d.
O.S.Mardena "Ceļš uz sekmēm" I un II d.
2. E.Gernatovskis - Prof.P.Šmita izlase "Latviešu pasakas" I un II d.
Prof.P.Šmita "Anekdotu izlase" /Latvju tautas anekdoti/.

Kopā ar iepriekš publicētām skolai dāvinātām grāmatām, skolas bibliotēkā jau 35 grāmatas, kopvērtībā par \$50.30.

Latviešu Zelta abele atkal zaļo! Tā dzen jaunu, kuplu zaru, un mūsu skolu bibliotēkas atkal pildās vērtīgām latviešu grāmatām.

Bērnu vecāki, mudinat savus bērnus lasīt latviešu grāmatas! Ja nav mājās, skolā tās dabūjamas /izsniegs piemērotas attiecīgam bērna vecumam.

Skolas vadītājs.

Losandželosas tautisko deju kopa 16.martā dejoja Holivūdas YMCA sarīkojumā, kas rīkots atvaļinājumā esošiem ASV karavīriem. Vokālus priekšnesumus sniedza māksl. F.Veikins, ko uz klavierēm pavadīja V.Barvika.

Losandželosas Internacionālais Instituts uz savu gadskārtējo biedru sapulci 17.martā bija aicinājis arī D.K.L.b. valdi, kuru tur pārstāvēja Dr.J.Nikans.

Mūsu dramatiskās kopas V.Slāvera joku lugas atkārtojumā 16.martā Intern. Inst. telpā vērojām jūtamu progresu salīdzinājumā ar pirmizrādi. Kopa drīzumā uzsāks jaunas lugas iestudēšanu un tāpēc uzaicina tautietes un tautiešus, kam interese līdzdarboties, pieteikties pie kopas vadītāja A.Pukinska - 1800 So. Bronson Ave. Losandželosā. Tālrunis RE 29007, vai pie I.Dižgalvja turpat.

Paskaidrojums kora lietā.

Esmu dzirdējis, ka Losandželosā un apkārtnē klīst baumas, ka Losandželosā dibinātais koris ir ev-lut. baznīcas draudzes koris, kurš tiek dibināts no šīs draudzes locekļiem draudzes vajadzībām.

Šīnī jautājumā varu paskaidrot tautiešiem, ka minētā koris nav nekādu sakaru ar minēto draudzi un šīs baumas ir pilnīgi nepamatotas. Kori var dziedāt katrs, kas var, un šis koris dziedās visur, kur vien latvieši gribēs klausīties.

Saprotams, ka koris ir draudzīgs ikvienai nacionālai latviešu organizācijai, ieskaitot arī baznīcu un D.K.L.B. kā arī citas Losandželosā pastāvošās organizācijas, jo kora mērķis nav latviešus šķēlt, bet gan ar dziesmām vienot.

Koris par savu mērķi ir uzstādījis arī šeit trimdā likt atskanēt latviskām dziesmām, paceļot tās pāri ikdienas rūpēm, atgādinot katram neticīgajam un svešniekam latvisko dziesmas garu, kas nav ļāvis latviešiem pazust dzimtbūšanu laikos un, kas neļaus latviešiem pazust arī tagad.

Koris ir vēl organizēšanās stadijā un nav pat vēl oficiāli dibināts. Nav arī vēl izraudzīta administratīvā vadība. Pašlaik to vada iniciatoru grupa un taisni tādēļ ikviens tiek aicināts būt starp iniciatoriem un radīt šo korī tādu, kādu viņš to grib.

Ir fakts, ka starp kora dibinātājiem ir arī māc. A.Grietens un Grieten kundze, bet vai tādēļ, ka Grietena kungs ir draudzes mācītājs, viņš nevar būt arī latviešu kora atbalstītājs?

Es domāju, ka mēs par to Grietena kungu varētu tikai apsveikt un likt par piemēru citiem mācītājiem trimdā.

Ir arī fakts, ka pēdējie kora mēģinājumi ir notikuši L.A. ev-lut. draudzei draudzīgās Misuri sinodes baznīcas telpās. Šinīs telpās mēģinājumi notiek pagaidam tādēļ, ka koris par brīvu var dabūt piemērotas telpas tikai divās vietās: Internacionālā Institutā un minētās baznīcas mājā. Uz koristu atzinumu, ka Inst. telpas ir grūtāk sasniedzamas, jo atrodās vairāk ārpus centra ne kā baznīcas telpas, mēģinājumus pārcēla uz baznīcas telpām.

Līdz šim arī tajās dienās, kad minētai draudzei bija dievkalpojumi, pēc dievkalpojumiem notika arī kora mēģinājumi, bet tikai tādēļ, ka vairāk kā puse koristu ir minētās draudzes locekļi un, lgi apvienotu braucienus, tad kora mēģinājumus nolika pēc dievkalpojuma. Uz priekšu ir gaidāmas pārmaiņas. Kora diriģenta pienākumus, uz iniciatoru aicinājuma, ir uzņēmis Oļafs Stumbris un vēl līdz šai dienai nav korim mācījis luterāņu baznīcas dziesmas.

Paskaidrojumu noslēdzot es vēlreiz aicinu ikvienu nākt mums talkā. Arī tos, kas līdz šim nepārzinādami lietas patiesos apstākļus, izplāti-juši baumas. Mēs liekam, ka ikviens latvieša svēts pienākums ir mums palīdzēt, nevis likt šķēršļus ceļā.

I. Dižgalvis.

Viens no kora organizētājiem.

PĀRSKATS PAR D.K.L.B. SARĪKOJUMU IZDEVUMIEM UN IZDEVUMIEM.

LAIKĀ NO 18. NOV. 1951. LĪDŽ 2. FEBR. 1952.

18. nov. 1951.g. sarīkojums.

Ienākumi.	Izdevumi.
Ārēmi ziedojumi \$190.15	Telpu īre \$75.00
	Drukas darbi..... \$8.50
	Puķes..... \$26.65
	Ielūgumu izsūtīšana..... \$6.50
	Ielūgumu novilkšana, papīrs \$5.67
	Sveces..... \$0.50
	F.Veikinam..... \$15.00
	Kafijas galdam..... \$8.54
	Atlikums..... \$43.79
	<hr/>
	\$190.15
	\$190.15

31. dec. 1951.g. sarīkojums.

Ārēmi ziedojumi \$142.50	Muzika..... \$130.00
Atlikums no izdales	Spuldzes..... \$1.56
Atlikums uz Sanfrancisko	Telpu īre. \$10.00
Atlikums \$32.65	Kafijas galdam..... \$4.30
	Atlikums..... \$29.29
	<hr/>
	\$175.15
	\$175.15

LATVIEŠU ŠACHISTU SACENSĪBAS

HOLIVŪDA

Los Andželosas latviešu šachisti R.Rupeiks, Anšlavs Eglītis, K.Grundmanis, OStumbris, J.Liepiņš un A.Pukinskis sacentās ar Holivūdas šacha kluba komandu, ko līdzvērtīgu mūsu spēlētāju spēju līmenim bija sas tādījis kluba trenētājs - lielmeistars Hermans Steiners. Spēkošanās beidzas ar amerikāņu 3i/2 : 2l/2 uzvaru. No latviešiem savas partijas uzvarēja Anšl.Eglītis un K.Grundmanis, bet neizšķirti spēlēja J.Liepiņš. Mūsu vienībā nevarēja spēlēt V.Bērziņš, ko zinām ne tikai kā labu futbolistu, bet arī šachistu. Ēca sacensībām latvieši pakavējās draudzīgās pārrunās. Lielmeistars Steiners labi atcerējās mūsu izcilos šachistus Matisonu, Petrovu, Klenieku uc. ar kuriem sacenties dažādos turnīros un šacha olimpiskās spēlēs.

A.P.

U z a i c i n a j u m s

Tautietim A. Ozolkalna m.

Jūsu vēstuli un paskaidrojumus uz to nevarējam ievietot, jo neesiet atdevuši savu adresi; arī Jūsu vārds redakcijai ir svešs un tas nav atrodams arī biedrības kartotekā. Lūgums paziņot redaktoram Dr.J.Nikānam savu adresi 13007 Yukon Ave, Hawthorne, Calif.

Redakcija.

Vāku zīmejis arhitekts Barbals

Redaktors Dr. J.Nikāns